

KÉT HÉT EGY MESE

1-4. osztály

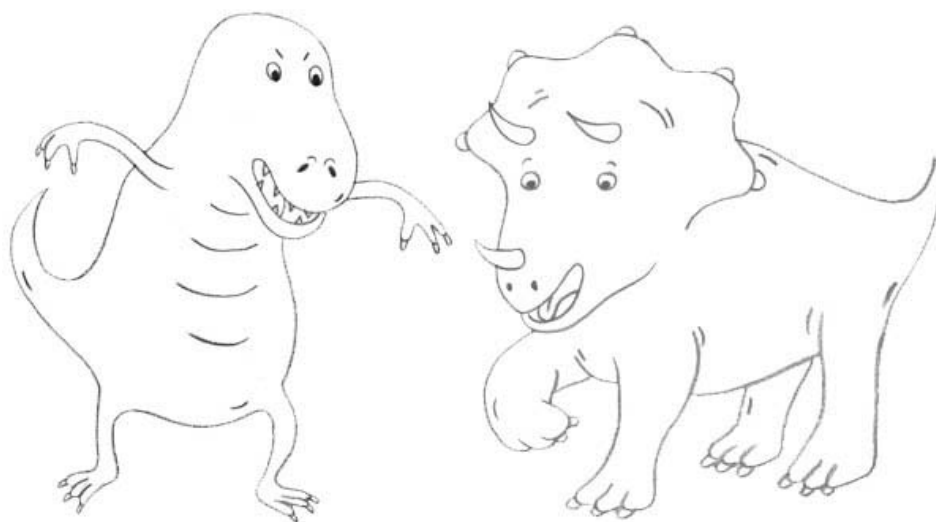
5. forduló

név: iskola: oszt.:

Berg Judit: Két kis dinó Krétán

Budapest: Pozsonyi Pagony, 2016

Kőszeghy Csilla rajzaival

Kalandos, vicces és tanulságos időutazás az ókori Görögországba, Kréta szigetére...

1) Ki (mi) volt Trikó (vagy görögösen Trikosz)?

.....
.....

2) Mi volt a neve Trikó legrégebbi barátjának?

.....

3) Mekkoraak voltak ők ketten?

.....
.....

4) Hogyan lett időutazó a két dinó?

.....

.....

.....

.....

.....

5) Hol laktak Szofi világában az istenek?

.....

6) Írd le az összes istent, amelyikről olvastál, és azt is milyen „feladatuk volt”!

.....

.....

.....

.....

7) Mit szeretett enni Trikó barátja, a tirex?

.....

.....

8) Mit csináltak akkoriban az emberek az agórán?

.....

.....

9) Mi történt Trikó tirex barátjával?

.....

Az UTOLSÓ (6.) feladatlap: 2017. január 23-án, hétfőn
A feladatlapokat letölthetitek a [www. bekesikonyvtar.hu](http://www.bekesikonyvtar.hu) oldalról.

Berg Judit: Két kis dinó Krétán

Bp.: Pozsonyi Pagony Kft., 2016

Kőszeghy Csilla rajzaival

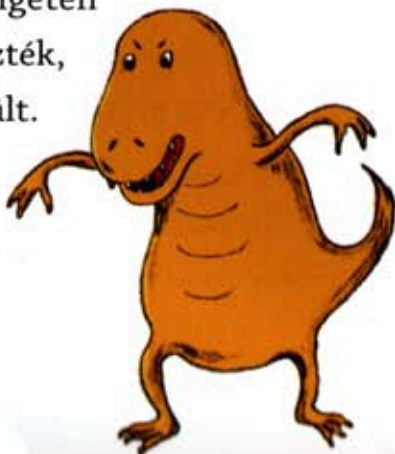
Bevezető

Jászu! Most csodálkozol, ugye? Mi az, hogy jászu? Elárulom neked: azt jelenti görögül, hogy, szia! Nyugi, nem fogok állandóan görögül beszélni, csak gondoltam, köszönök.

Emlékszel még rám? Trikosz vagyok, bár így csak a legújabb barátaim szólítanak. A régi barátaim tudják, hogy az igazi nevem Triko. Triceratopsz és időutazó vagyok a zsírkréta korból.

Legrégebbi barátom neve Nyamm. 65 millió évvel ezelőtt ismertük meg egymást, úgyhogy igazán régi barátnak számítunk! Itt, az új szigeten a fiúk eleinte Nyammisznak nevezték, de Nyamm ennek cseppet sem örült.

Vigyázz, nehogy így szólítsd, mert a végén még téged is megharap, mint Tirzuszt! Nyamm ugyanis

tirex, méghozzá a legharapósabb fajtából! Nekem elhiheted!

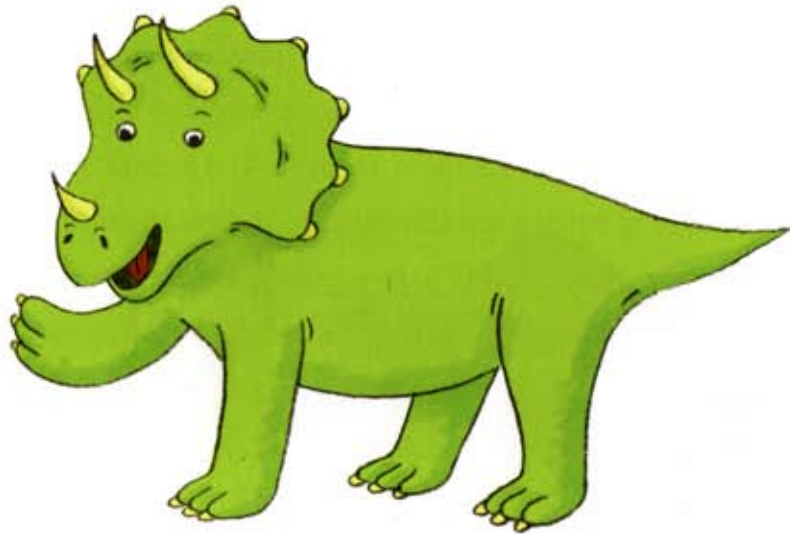
Ha még nem ismersz minket, biztosan azt hiszed, hogy akkorák vagyunk, mint a többi triceratopsz és tirex, akiket a dinós könyvekben láttál. Hát nem! Nyamm olyan pici, mint egy tojás, amiből a reggeli rántottád készül, és sajnos én sem vagyok nagyobb. De ha csúfolni mersz, jól vigyázz! Mindhárom szarvammal megszúrlak!

Tudod, hogyan lettünk időutazók? Egy szitakötő miatt. Ő ugyanis elárulta, hogy minden vulkán képes egy kérést teljesíteni. Mi rögtön felmáztunk a legközelebbire, hogy megkérjük, hadd legyünk mi is szép nagyok. De a vulkán kitört, és Nyamm ijedtében azt kiáltotta, hogy „Tűnjünk innen!”. A kérésünk teljesült, mi eltűntünk, és azóta vulkántól vulkánig járunk, hogy hazajussunk végre.

Komolyan mondom, a legtöbb vulkán tiszta gyagya! Az első előrerepített minket az időben, egy Búdipest, akarom mondani, Budapest nevű városba. Itt ismertük meg első barátunkat, Matyit. Vele jutottunk el a második vulkánhoz, aki kicsit süket volt, talán azért, mert régen kihűlt már. Badacsonynak hívják, de ne kívánj

tőle semmit, mert a mi kérésünket már teljesítette. Félig. Visszarepített ugyan az időben, de nem a zsírkréta korba, hanem csak 550 évvel előbbre.

Azt az időt középkornak nevezik, és akkoriban egy Mátyás nevű, nagy orrú csupaszlabú volt a magyarok királya. A középkor azért volt jó, mert voltak lovagi tornák, nagy lakomák és vadászatok. Nem volt viszont se telefon, se internet, így aztán Matyinak sem tudtunk üzeni, hogy ne aggódjon miattunk. De legalább megismertük Somát, aki a barátunk lett, és Mátyás király lovaggá ütötte, később pedig magával vitt minket Itáliába.

Itália a spagetti, a pizza és a fagyi hazája, de a középkorban ezt még nem tudták. Volt viszont egy Vezúv nevű működő vulkánjuk, aki hajlandó volt nekünk segíteni. Mi jó hangosan kértük, hogy repítsen haza a zsírkréta korba, és ő már teljesítette is a kívánságot. De egy icipicit ő is elrontotta. Mert pár ezer évet ugyan visszarepített az időben, de nem a zsírkréta korba, hanem csak egy Kréta nevű görög szigetre. Ki hitte volna, hogy egy kis zsíron ennyi minden elcsúszhat!

Mindjárt azt is elmesélem, hogy mi történt velünk pár ezer éve, az ókorban, Kréta szigetén, csak előbb egy kicsit kifújom magam. Jászu!

Az istenek

Kálimerá! Jó reggelt! Kíváncsi vagy, mi történt Knósz-szoszba menet? Figyelj, máris elmesélem! Az út hosszú volt, meredek és kanyargós. Végül mégiscsak örültem, hogy nincs Szofinak biciklije, mert a sziklás ösvényen biztos tolnia kellett volna. Így viszont szabadon lépkedett, és olyan ügyesen szökdécselt a szirtek között, mint egy kőszáli kecske. Alig győztem kapaszkodni, hogy ki ne pottyanjak a ruhája ráncai közül!

Furcsa dolgok derültek ki Szofi világáról. Errefelé a csupasz lábúak úgy tartják, hogy sok isten éldegél egy Olümposz nevű magas hegyen, és onnét irányítják a világot. Ha ráuntak az irányításra, esznek egy jót, vagy veszekszenek egymással. Civakodni nagyon szeretnek, éppen úgy, mint mi otthon a zsírkréta korban, a testvéreimmel. Van egy Zeusz nevű főisten, aki villámokat is

hajigál, ha megharagszik; Héra, a felesége pedig gyakran megsértődik, de a többiek is elég furcsa alakok.

Az istenek úgy felosztották maguk között a sok tennivalót, mint ti otthon a házimunkát. Az egyik mosogat, a másik port töröl, a harmadik porszívózik vagy meglocsolja a virágokat. Vagyis az egyik a tengereknek parancsol, a másik a családi tűzhelyet őrzi, a harmadik dolga, hogy jól teremjenek a földek, a negyedik viszi a híreket. Még a vadászatnak és a szerelemnek is van istennője! Sőt, a bölcsességnek is. Úgy hívják, Pallasz Athéné! Gondolhatod, hogy nekem rögtön ő lett a kedvencem! A vadászat istennőjét viszont nem szeretem, bár attól tartok, hogy Nyamm, a barátom, az ő rajongója lesz. Talán meséltem már, hogy Nyamm mindenél jobban szereti a frissen elkapott élőlényeket, képes felfalni mindent, ami él és mozog. Ha akkora lenne, mint a papája, most biztos őzekre és hegyi kecskékre vadászna. Így sajnos be kell érnie bogarakkal, csigákkal és egyéb csúszómászókkal!

Szofi rengeteg történetet tud az istenekről, úgy mesélt róluk, mint egy tévésorozat szereplőiről. Ha Búdipesten lennénk, Dionüszosznak, a bor istenének biztos több ezer követője lenne a Facebook-on, a lányok

pedig a legcsinosabb istenekkel akarnának szelfizni. Persze az ókori Kréta szigetén nem volt se tévé, sem internet, sem okos telefon, így aztán az emberek nem fényképeztek és posztoltak, hanem csak mesélgettek egymásnak. Szofi is egész úton mesélt nekem, így mire megérkeztünk Knósszoszba, csak úgy zsongott a fejem a sok információtól.

Szofi egyenesen az agorára, vagyis a piactérre tartott, hogy meghallgassuk a friss híreket. Az agorán rengetegen nyüzsögtek, árusok kínálták a portékáikat, a csupasz lábúak pedig csoportokba verődve beszélgettek. Én még jobban összehúztam magam, mert tapasztalatból tudom, hogy nem jó, ha az emberek észrevesznek. A legtöbben szörnyetegnek hisznek, mert egyáltalán nem akarnak hinni a dinók létezésében! Majd jól megszúrom őket, akkor talán elhiszik, hogy valóságos vagyok!

– Ott van Tírzusz! – súgta hirtelen Szofi, és izgatottan megindult az agora közepe felé.

– Tírzusz? – csodálkoztam. – Erről az istenről még nem meséltél!

– Tírzusz nem isten, hanem Ikarosz barátja. Ő is ott volt, amikor a barátodat elrabolták! Maradj csöndben és fülelj! Megpróbálom kideríteni, hová vitték!

Gondolhatod: csöndben hallgatóztam egész idő alatt, miközben Szofi Tírusszal beszélgetett. Szofi tényleg bölcs. Olyan ügyesen fűzte a szót, hogy Tírzusz mindent elárult, így hamarosan pontosan tudtuk, hol keressük Nyammot. Csak azt az egyet kellett még kitalálnunk, hogyan fogok bejutni a palotába.